

[Clausager.]

til Landet, og at de bliver slagtet her og faar dansk Lurmærke — det er saa givet som noget, det vil jo være skæbnesvangert for vor Eksport. Vi har i Sandhed intet som helst imod, at udenlandske Industri-varer mærkes „udenlandsk“, naar de kommer ind. Lad os faa at vide, hvad det er. Men dette kan ikke siges at være Beskyttelse. Maa jeg saa blot sige om Ostetolden, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skulde tale lidt med sin Kollega, fhv. Finansminister Bramsnæs. Han har i en bestemt Anledning om det Spørgsmaal udtalt, at Ostetolden ingen som helst Beskyttelse rummer, men er en ren og skær Finanstold. Ydermere kan jeg tilføje, at Landbrugsraadet paa et givet Tidspunkt, hvor der var Tale om Toldregulering, har anbefalet at stryge Ostetolden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Clausager fortsætter med at kræve mig til Regnskab for mine Udtalelser paa et Vælgermøde, hvor jeg skulde have sagt, at Hr. Madsen-Mygdal gedulgt havde indført dette. Jeg sagde vist: i det skjulte eller lignende. Men for Resten staar jeg ikke det ærede Medlem Hr. Clausager til Regnskab for Udtalelser paa Vælgermøder. De Udtalelser, der fra andre Sider, ogsaa fra det ærede Medlems Parti, kommer paa Vælgermøder, egner sig vist ikke til, at man bagefter skal staa til Regnskab for dem her paa dette Sted, saa det tror jeg, vi skulde lade ligge. Ellers kunde jeg godt give visse smaa Rejseindtryk ogsaa fra den Rejse, jeg har været ude paa for nylig; men jeg tror, at det ærede Medlem for sit eget Partis Skyld ikke skulde fremkalde den Slags Skildringer af øjeblikkelige Tilstande i dansk Politik.

Jeg slaar blot fast, at den højtærede Statsminister har fornyet dette Importforbud i 1924, at det stadig staar ved Magt, og at det vilde være en Katastrofe, altsaa en kolossal Dumhed at ophæve det. For det ved man nemlig fra Konkurrencen paa det tyske Marked, at det argentinske frosne Kød er noget af det værste, vi kan komme ud for, thi vort Kød ligger i en ganske anden Kvalitet, og vi kan ikke konkurrere med den Produktion. At Forholdet skulde skyldes sanitære Hensyn, kan man naturligvis sige. Jeg vilde ønske, at der ogsaa var sanitære Grunde for Importforbud

overfor industrielle Produkter. Men naar man i England og Tyskland kan bruge dette Kød som en meget udbredt Fødevarer for store, brede Forbrugerkredse, maatte man vist ogsaa kunne gøre det herhjemme. Saa længe Forbudet ikke er ophævet, bestaar det endnu, og saa har jeg Ret til at sige, at det er det eneste Importforbud, vi har mod en bred, typisk Dumpingvare, som man af bestemte Grunde frabeder sig.

Til den højtærede Handelsminister vil jeg blot sige, at det er muligt, at der i Valutaloven af December 1924 ifølge Papiret ikke er tillagt det vedkommende Udvalg en saa stærk Myndighed; men reelt fik det denne stærke Myndighed, den største maaske, som noget dansk Udvalg har haft. Den højtærede Handelsminister skulde ikke have en saa kort Hukommelse, at han ikke kan huske, at det var netop ved Forhandlinger mellem dette Udvalg og Nationalbanken, at den efter min Mening uheldige, ganske forcerede Kronestigning blev muliggjort.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Clausager, at jeg aldeles ikke har rettet nogen Bebrejdelse imod Landbruget, fordi det har denne Told og dette Indførselsforbud til Støtte for dets Produktion. Tværtimod, jeg erkendte jo endogsaa fuldt, at de Bestemmelser, der var truffet med Hensyn til de svenske Svin, var baade forstandige og fornuftige, Jeg forlanger aldeles ikke, at det Indførselsforbud, som den højtærede Statsminister Hr. Madsen-Mygdal har udstedt mod Indførsel af argentinsk Kød, skal omstødes. Jeg forlanger heller ikke, at den Toldbeskyttelse, som Landbruget har, skal afleveres, thi jeg tror, at det vilde bringe Forvirring, Tab og Ødelæggelse for en stor Del Landbrugere, hvis man tog det fra dem. Jeg siger blot til de Herrer, at naar de har det saaledes for dem selv, hvorfor kan de saa ikke unde andre Erhverv, som er i Nød og Trang, de selvsamme Begunstigelser? Det er det eneste, jeg siger til dem, og det er der dog ingen Grund til at bebrejde mig.

Naar Ministeren absolut modsætter sig, at et saadant Udvalg, som foreslaas nedsat i Henhold til Grundlovens § 45, faar nogen Myndighed, og mener, at der derved skulde ske Rigsdagen noget forfærdeligt, vil jeg sige: Er det da ikke mere